

познавамъ своето недостойнство и никога, не сѣмъ ся гонилъ за такъвъ чинъ. Но кога всички-тѣ наши достойны, учены и прочуты ся отказахъ да взематъ тѣжъ должностъ на себе, и кога чрезъ тѣхно-то отказваніе и маеніе други родомъ и душею Гръцы успѣхъ да расположатъ Началството въ свои ползъ; то да не будутъ послѣдняя горше первыхъ, рѣшихъ благоразумны человѣцы да возложатъ това бремя на мене до время. До колко сж недовѣрчивы (да не рекъ врагы) камъ мене моитѣ сотрудницы, можете да разумѣете отъ това, гдѣто поискахъ отъ мене обязательство, вѣроятно, ся бояхъ да не направѣкъ свой мюлкъ училище-то. На това азъ съ готовность дадохъ запискж съ слѣдующе-то содержаніе:

Записка дадена отъ Радулова на училищны-тѣ Настоятели при назначеніе-то му за директоръ.

„ Откакъ ся получи Хрисовуль за откритіе-то на Централно-то Училище въ